

Recenze

Mittelalter – Moyen Age – Medioevo – Temp medieval. Zeitschrift des Schweizerischen Burgenvereins 27. Jahrgang 2022/1-4, 220 stran. ISSN 1420-6994.

Josef Unger

Christoph Rösch: Burgen im Kanton Solothurn – ein Überblick (str. 69–87). Na území kantonu se nachází 19 hradů a zámků se středověkými kořeny a 30 míst, kde stávaly hrady (Burgstellen). Nejstarší jsou dřevohlinité hrady z 10./11. stol., které se však stavěly i v 13. a 14. stol. Od 11. stol. se již staví hrady kamenné, a to jak větší s více budovami (Frohburg), tak i menší věžovité (Haltern). Několika příklady jsou doloženy hrady 13. stol., jejichž plocha je rozdělena na více částí, a hrady z pozdního středověku (14. stol.). Na území kantonu je doloženo také pět městských hradů. Přehled je uzavřen osudem hradů v pozdním středověku a novověku, kdy některé sloužily jako sídla zemských fojtů a v jednom případě jako pevnost. Andrea Nold: Solothurn – Leben und Arbeiten in der spätmittelalterlichen und frühneuzeitlichen Stadt (str. 94–99). Z výsledků archeologického výzkumu se článek zaměřuje na lázeň na půdorysu 12 x 20 m zbudovanou roku 1471. Byly v ní nalezeny skleněné i keramické lázeňské baňky a také provrtané vytržené zuby. Dále je doloženo koželužství, ševcovství a kachlářství s maticemi z konce 14. stol. Daniel Gutscher: Oberbipp BE: Schloss Bipp – „...ganz ausgeplündert und verheert worden“ (str. 100–108). Hrad poprvé uváděný roku 1268 jako sídlo hrabat z Frohburgul byl postupně přeměněn v sídlo zemského fojta a roku 1805 opuštěn a využíván jako kamenolom. Sanováno bylo hradní jádro sestávající z věže a paláce. V 19. stol. byl vedle postaven nový zámek. Verena Schaltenbrand Obrecht: Die Sondiergrabung in Mollis GL, Schiferen, im Herbst 1986 (str. 198–216). Sondáží s dokumentací profilů v místech staršího osídlení a cest byla získána kolekce podkov, podkováků a ostruha. Nejstarším dokladem z 12. nebo 13. stol. je podkova se zvlněným okrajem. Další podkovy jsou rozděleny podle počtu otvorů pro podkováky a žlábků do čtyř skupin z druhé poloviny 12. až konce 15. stol. Fragment ostruhy s dlouhým bodcem ukončeným kolečkem je datován do poslední čtvrtiny 14. stol. K tomu lze dodat, že takové ostruhy se používaly i v 15. stol.